

UHŘÍNĚVESKÉ

OBČANSKÉ NOVINY

číslo 1/prosinec 2020

PŘÍPAD ŠKOLNÍ JÍDELNY UHŘÍNĚVES

Proč ohrozila načerno zahájená stavba zdraví uhřetěveských seniorů a zdravý stravovací režim našich školáků. **str. 2**

KAUZA RYCHETY

Příběh o tom, jak neschopnost lidsky se dohodnout dovedla radnici Prahy 22 až k nesmyslným soudním sporům a záplavě dětských lží. **str. 3**

„CHTĚJÍ NÁS ZNÁRODNIT,” ŘÍKÁ MIRKA RYCHETSKÁ

Rozhovor s majitelkou pejskařského areálu Rychety o zvláštní době, kdy se opět vrací znárodnování. **str. 3-4**

PROČ nová občanská tiskovina pro uhřetěveský, pitkovický a hájecký rybníček? Má to zdánlivě jednoduchý, ale zásadní význam. K jejímu vydávání nás přiměly podněty a připomínky Vás spoluobčanů, že jste – a my se přidáváme – jsme – informování prostřednictvím oficiálního radničního Uhřetěveského zpravodaje zcela jednotvárně a tendenčně. Jakýkoli kritický hlas nebo hlas opozice je potlačen a není slyšet. Radniční noviny zkrátka nikomu jinému než názoru samotných sedmi radních prostor nedávají. Je to trvalý zlovyk mnohých podobných novin, naši ctění radní zjevně přehlédli, že jsme si jen před pár dny připomněli výročí 31 let svobody, názorové plurality a svobody slova.

Nahlédneme do obsahu tohoto čísla občanských novin: dozvěděli jste se například, kdo může za to, že školní jídelna byla rekonstruována pozdě? PROČ musely děti chodit na obědy do restaurací a domovů sociální péče, kde bylo největší riziko nákazy covidem? A PROČ už tady dávno není nejen

nová škola, ale také nová školní jídelna? Kdo zastavil projekt ZŠ Romance?

Téměř dvacet let sloužil k plné spokojenosti občanů pejskařský Areál Rychety. A najednou se pan radní Pavel Kosař kasá úspěchem, že Areál Rychety bude majitelům, kteří do jeho rekultivace investovali desítky milionů, násilně odebrán. Nepřijde místostarostovi amorální znovu vyvlastňovat a znárodnovat? PROČ?

Na tyto otázky a nejen na ně chceme odpovídat právě zde. S cenzurováním odlišných názorů v našich obcích se nechceme smířit. Budou to noviny Vaše, budou je tvořit Vaše názory, doporučení a tipy. Proto OBČANSKÉ NOVINY. Vaše redakce

Tento list jsme se rozhodli vydávat z vlastních soukromých zdrojů, v tištěné i elektronické formě. Očekáváme, že obsah budete tvořit převážně Vy, a proto děkujeme, když nás poctíte svými názory a příspěvky. Hledejte na: www.obcanuhrineves.cz, zde také najdete texty v plném znění. redakce@obcanuhrineves.cz

JAK DÁL S OKRUHEM...

Začátkem srpna rozvířila vody nejen našich obcí kauza „dobytek“. Starosta Vojtěch Zelenka tak nazval místopředsedu vlády Karla Havlíčka kvůli tweetu o „zlomení“ Uhřetěvesi v komplikovaném povolovacím procesu Pražského okruhu. Silná slova a urážky svědčí o osobnosti jejich autora, ale kvůli nim zapadá to nejdůležitější: Kdy už se občané Uhřetěvesi, Pitkovic a Hájků zbaví nepřetržitého proudu aut a spojka mezi dálnicemi konečně vznikne? Co je v procesu výstavby nového?

Ptáme se: Karla Havlíčka, místopředsedy vlády, ministra dopravy a ministra průmyslu a obchodu

Mým osobním zájmem je, aby se lidem v Uhřetěvesi a okolí dopravně ulehčilo. Z kauzy „lámání“ se musíme poučit. Musíme změnit zákon tak, aby o důležitých liniích stavební úřady obcí, které s tím nemají a logicky ani nemohou mít dostatek zkušeností, a navíc k tomu nemají ani dost úředníků, kteří musí souběžně vyřizovat i běžnou agendu. Víme, že pokud chceme pohnout s Pražským okruhem, a nejen s ním, takhle to dál nejde.

Z naší strany byly alespoň zahájeny průzkumy potřebné k samotné stavbě, jako je archeologický zjišťovací výzkum či znalecké posudky k pyrotechnickým rizikům. Zpracovává se též aktualizace akustického posouzení. Apeluji na co nejrychlejší postup. A člověk se pak neubrání emocím,

když se podaří udělat další krok směrem k cíli, který máme s Uhřetěvesi společný: Výstavbu pražského okruhu mezi Běchovicemi a dálnicí D1. O tom jsem nikdy nepochyboval, a pokud jsem byl špatně pochopen, pak mne to mrzí.

Náš komentář: Pro nás vyjádření ministra znamená, že musíme všemi občanskými prostředky tláčit na poslance, aby zákony, které nesmyslně brání vyřešení dopravy v obcích, co nejdříve změnili.

Karel Havlíček, místopředseda vlády, ministr průmyslu, obchodu a dopravy

4 X UHŘÍNĚVESKÝ SKANDÁL

V HLAVNÍ ROLI CHAOS, SOUDY, STAROSTA A KONŠELÉ

Každé obci se někdy daří, a někdy ne. V každé obci se starostovi a jeho lidem něco povede, a někdy ne. Jen v málokteré obci se ale podaří jen minimum, zato se vedení obce v obecním zpravodaji pochválí, jak to dělá výborně. Bohužel, taková je dnes situace u nás na Praze 22, v Uhříněvsi, Pitkovicích a v Hájků. Zatímco obecní Uhříněveský zpravodaj hýří popisem úspěchů starosty a jeho blízkých jak někdejší Rudé právo, ve skutečnosti se obci nedaří řešit ani základní povinnosti. Vybrali jsme ukázkové příklady.

ŠKOLNÍ JÍDELNA UHŘÍNĚVES

Rekonstrukce této jídelny byla a je pod přímým vedením a gescí starosty Vojtěcha Zelenky. Stavba s dotací od hlavního města ve výši přes 11 milionů korun byla zahájena bez stavebního povolení, tedy „na černo“. Bez kompletní dokumentace, zato s narychlo vybraným dodavatelem stavební i technologické části. Na závěrečný účet čekáme, těžko ale pominout, že jídelna byla nakonec otevřena nezkolaudovaná a v některých ohledech i nefunkční.

Chápeme, že možná bylo třeba chytnout dotační příležitost za

pačesy. Proč se ale kvůli rekonstrukci doslova hazardovalo s lidskými životy, když se děti musely stravovat místo ve své jídelně v domově důchodců, a ohrožovaly tak místní seniory?

A proč bylo vůbec nutné rekonstruovat školní jídelnu teprve nyní, v době světové pandemie? Jednoduše proto, že hned při svém nástupu do funkce začal Zelenka zpochybňovat územní rozhodnutí pro výstavbu základní školy Romance. Právě tam totiž měla být další nová kapacitní dětská jídelna naší obce.

ZŠ ROMANCE

Vydání územního rozhodnutí tehdy starosta Vojtěch Zelenka napřed zhruba dva měsíce osobně blokoval. Pak bylo územní rozhodnutí ke stavbě nové školy dle zákona konečně vydáno, ale starosta se rozhodl, že jde o projekt špatný a tak je ho třeba „redesignovat“. Stavba byla na neuvěřitelné dva roky zastavena a teprve před pár týdny byl obcí vybrán jako náhradou za vlastní rozvrácený odbor realizace staveb „koordinátor“ (nikoli projektant), který za zhruba 7 milionů korun připravuje základní školu Romance zahájí znovu od píky.

Nikoliv „redesign“, prostě vše, co bylo dosud provedeno, skončí ve stoupě. Zdržení o mnoho let a navýšení rozpočtu do nerealizovatelných cifér pana starostu Zelenku zjevně absolutně netrápí. Ani to, že o tak zásadním kroku, jakým je zlikvidování projektu s platným územním rozhodnutím, rozhodl tak nějak sám bez širší diskuse třeba na školské komisi a bez vědomí zastupitelů. A z čeho už úplně běhá mráz po zádech, je hlavně to, že stavbu si pan starosta hrdě investorsky nechal převést z hlavního měs-

ta Prahy na naši městskou část. Až nyní se dozvídáme o navrhovaném navýšeném rozpočtu cca 650 milionů Kč bez vybavení, který nutně povede k zadlužení naší MČ, a to v obřích rozměrech, pokud se nepodaří Zelenku zastavit a dohodnout hlavně s hl. m. Prahou přijatelné řešení.

Stojí také ostatní plánované školské projekty. Kromě zmíněné základní školy Romance namátkou jmenujme podzemní mateřskou školu v Bytovkách, podle nás opět předražený projekt nebo spíš pomník nekritického starosty, multifunkční dům mateřské školy Pitkovic, nebo zmařenou stavbu tělocvičny – víceúčelové sportovní haly základní školy Bratří Jandusů. Celkem jde o neuvěřitelnou skoro 1 miliardu korun plánovaných školských investic, které jsou buď zlikvidovány nebo zůstaly zcela na vodě. Peníze, o které přichází nejen Městská část Prahy 22, ale především děti a rodiče v celém našem správním obvodu. Není vyloučeno, že děti z Uhříněvsi, Pitkovic a Hájků budou muset poprvé v historii těchto obcí dojíždět do mateřských a základních škol kamsi úplně mimo....

DEŠŤOVKA A DŮM U ZELENÉHO STROMU

Listopadové číslo Uhříněveského zpravodaje vítězoslavně oznámilo, že „Městská část uspěla s odvoláním proti další výstavbě společnosti VIVUS“. Radostný článek starosty Vojtěcha Zelenky, podle kterého se právní cestou podařilo donutit developera, aby hospodárně nakládal s dešťovou vodou, je ovšem pouze starostovo zbožné přání.

Zpravodaj tvrdí, že MČ uspěla

s odvoláním proti rozhodnutí o umístění stavby. Skutečnost je taková, že se městská část opravdu vůči územnímu rozhodnutí odvolala, ale odvolací orgán (Magistrát hl. m. Prahy, odbor stavebního řádu) posoudil důvody odvolání jako nedůvodné a původní rozhodnutí vydané stavebním úřadem potvrdil. Územní rozhodnutí tak nabylo právní moci. Městská část se

přesto rozhodla dál soudit.

Projekt čtyřpatrového bytového domu a navazujících 24 rodinných domků napadla právně prý proto, že „odbor výstavby MČ 22 špatně posoudil své rozhodnutí o hospodaření se srážkovými vodami“. Prý jde veškerá dešťová voda do kanálu a do potoka. Jaká je ovšem realita?

V územním rozhodnutí je doslova uvedeno, že na pozemcích plánovaných rodinných domů budou dle projektu dešťové vody akumulovány v nádržích a vsakovány do šterkových drénů. Dešťové vody z bytového domu v ulici Oty Bubeníčka budou vsakovány ve speciálním mělkém příkopu.

Dešťové vody jsou tedy v území zadržovány, mohou být užívány pro závlivu a pouze kvůli přívalovým deštům je zde havarijní odtok. Záměr zcela splňuje požadavky MČ při nakládání s dešťovými vodami.

Rozumíte tomu? Starosta a rada městské části chce hospodárně nakládat s vodou. Stavebník to splňuje, ale městská část se vůči tomu v rozporu se závěry vlastního stavebního úřadu odvolá. A když to nadřízený orgán (hl. m. Praha) shodí se stolu, městská část se soudí.

Ostudné chování starosty je přitom nejen nelogické, ale i znevážení práce nezávislého stavebního úřadu, který se mu marně snaží vysvětlit fakta. Starosta však raději volí cestu soudní konfrontace a vlastní propagandy v radničním časopisu.

AREÁL RYCHETY

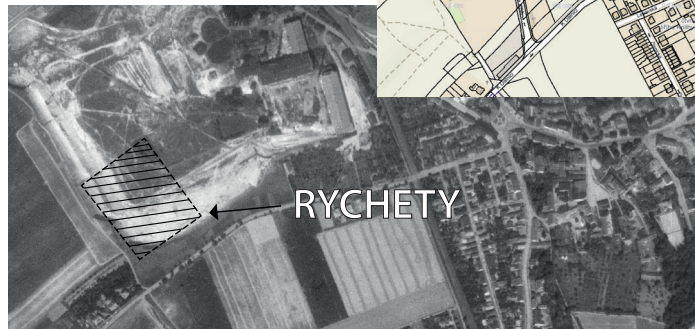
Chaos a nesmyslné soudní spory ze strany konšelů a starosty městské části Prahy 22 se promítají do další kauzy, kterou jako údajně zdárně vyřešenou oznámilo listopadové číslo obecního Uhříněveského zpravodaje.

Jde o známý uhříněveský areál Rychety, který znají generace místních občanů jako dějiště dětských dnů, velikonočních nebo podzimních slavností, a pejskaři jako místní kynologické centrum. Zkrátka místo, které funguje, slouží lidem, a poskytuje prostor pro obecně prospěšné akce.

Starosta a radní se ale místo toho, aby Rychety co nejvíce podpořili, rozhodli opět soudit. A dokonce prostor vyvlastnit!

Poslední Uhříněveský zpravodaj přináší další vítězoslavný článek, tentokrát podepsaný radním a místostarostou Prahy 22 Pavlem Kosařem. Článek s titulkem „Komu patřily, patří a budou patřit Rychety“ se snaží navodit dojem, že oblast dnešních Rychet byla před dvaceti lety krásným stavebním pozemkem, který tehdejší obecní zastupitelstvo Uhříněvsi zašantročilo a pak prodalo svému kamarádovi.

Pravda je ale úplně jinde. Jak uvádíme dále v rozhovoru s paní Mirkou Rychetskou, pan místostarosta Kosař buď neví, nebo nechce vědět, že současné Rychety bývaly součástí velkého areálu těžebního prostoru uhříněveské cihelny. Potřeba cihel skončila a areál se proměnil ve skládku komunálního odpadu. A dokonce se sem kdysi svážely chemické odpady.

Stará letecká fotografie bývalé skládky ukazuje, na čem vznikaly současné Rychety

Obec tak před dvaceti stála před rozhodnutím, co s tímto prostorem udělat. Stavět zde z hygienických důvodů nebylo možné, prodat pozemky výhodně také ne, a nechat skládku volně žít vlastním životem zkrátka nešlo. Proto využila nabídku nadšeného kynologa Jiřího Rychetského proměnit skládku v pejskařský areál a pozemky mu za symbolické peníze pronajala. A když vše fungovalo, rozhodla se půdu za přesně daných podmínek prodat. Součástí dohody bylo, že pan Rychetský dokončí rekultivace, bude udržovat zeleň, zařídí oplocení a úklid areálu. A že zde také umožní obci bezplatně pořádat společenské a kulturní akce, tedy třeba ony slavné Dětské dny.

Prodej za těchto podmínek jednohlasně odsouhlasilo tehdejší zastupitelstvo. Cenu určil znalecký posudek a celou operaci posvětila dne 11. 5. 2004

Rada hlavního města Prahy. Současná rada městské části Prahy 22 měla ve svém probíhající volebním období také možnost s paní Rychetskou věci řešit, od dohody s rodinou dnes již zemřelého pana Rychetského až po mimosoudní vyrovnání. Místo toho se vedení radnice rozhodlo po 16 letech smlouvu napadnout u soudu. Přestože až dosud vše fungovalo ke všeobecné spokojenosti.

Vrcholem takového scestného uvažování je fakt, že městská část dokonce navrhuje vyvlastnit a znárodnit stavby, které na pozemku za ta léta rodina Rychetských ku prospěchu všech spoluobčanů vytvořila. To našťastí probíhající soud nyní jednoznačně odmítl.

Pavel Janů

ZAHODIT 20 LET ŽIVOTA?

Reakce majitelky areálu Rychety na článek „Komu patřily, patří a budou Rychety“ místostarosty Prahy Pavla Kosaře 22 v Uhříněveském zpravodaji.

Začneme od konce, kterým je nepravomocné rozhodnutí soudu ve věci areálu Rychety. Vnímáte to tak, že by vaše rodina mohla přijít o téměř dvacet let práce a značné finanční prostředky?

Samozřejmě, a jsem z toho naprosto zničená. Soudní řízení stále běží, takže tvrzení radního Kosaře, že nám soud pozemky odebral, jsou předčasné a pro naši rodinu značně

dehonestující. Navíc před veřejností, jako kdybychom něco provedli. Je to názor jednoho soudce, původní soudkyně na prvním jednání měla zcela opačný názor. Vychloubání radního Kosaře je ukázka samolibosti, svědčící o jeho charakteru, bez slušnosti a lidské etiky. Co jiného si myslet o senzacechtivém článku, kde se radní Kosař bije do prsou, čeho docílil pro MČ Praha 22.

Ani slovo o tom, že usiluje připravit rodinu Rychetských o pozemky, o které se staráme téměř 20 let a které slouží občanům. Navíc celou dobu udržujeme také část pozemku, který je zatím v objektu Rychet, ale patří MČ.

Jak vás poslouchám, považujete uvedený článek za nespravedlivý...

Ano. Jsem přesvědčená o tom, že žaloba podaná na moji osobu není rozhodně v zájmu občanů, jak radní Kosař skálopevně tvrdí. Rychety vždy byly a jsou hlavně pro občany, pejskaře, rodiče s dětmi. Radnice žene naši rodinu před soud za něco, co nezpůsobila. Navíc ještě

Chválíme

Oprava trafostanice v ulici V Bytovkách byla krásně vyzdobena neznámým umělcem, gratulujeme! ✓

Park na Husově náměstí se délkou revitalizace blíží rekonstrukci dálnice D1. Ale palec nahoru patří tomu, kdo přišel na to, že lidé po opuštění přechodu nechodí kolmo, ale nejkratší cestou, a ta byla respektována! ✓

Oceňujeme nové služby kardiologa, který bude ordinovat v ulici Ke Křížů! Bohužel radnice se asi nepostarala, aby pan doktor mohl využívat i služeb Všeobecné zdravotní pojišťovny. ✓

Kritizujeme

Moderátora letošní akce Den draka. Chtěl být zřejmě lidový a tak vyzýval k potlesku slovy: „to vyžaduje bordel pro vítěze“. Rozhodně vhodné výrazivo pro hojně zastoupené děti. Během 2 hodin jsme napočítali tuto moderátorskou perlu 12x. Moderátor tak celou akci Den draka snížil na úroveň putyky páté cenové skupiny a připravil draka o poslední hlavu. ✗

UHŘÍNĚVESKÉ OBČANSKÉ NOVINY
ROČNÍK I, ČÍSLO 1
VYCHÁZEJÍ: 10 X ROČNĚ, NEPRODEJNÉ
VYDAVATEL: ASTRALIA, SPOL. S. R. O.
POD MARKÉTOU 87, PRAHA 10-HÁJEK,
JAZYKOVÉ KOREKTURY: PHDR. MILAN
VONDRÁČEK
REDAKCE@OBCANUHRIINEVES.CZ
IČ: 25758179, EV. Č. MK ČR E 24047
VYDÁNO DNE: 5. 12. 2020
ČLÁNKY BEZ JMÉNA AUTORŮ JSOU
REDAKČNÍ MATERIÁLY.

veřejným a zákeřným způsobem. Vždyť soud uznal a potvrdil, že jsme při koupi pozemku byli v dobré víře. Ve své touze po vítězství se radní nestydí očerňovat mého již 12 let zesnulého manžela, který se nemůže bránit. Lidé, kteří ho znali, mi dají za pravdu, že to byl člověk s velkým srdcem a vždy se snažil každému pomoci. O to smutnější je, že tento článek vyšel právě v době dušičkových svátků!

Jak jste k současnému pozemku přišli?

Od roku 1999 jsme s manželem hledali v okolí našeho bydliště v Dolních Měcholupech pozemek k pronajmutí zejména na sportovní využití a cvičiště pro pejsky, protože jsme měli chovatelskou stanici německých ovčáků. Naším snem bylo vybudovat sportovní areál, kde by se mohly pořádat různé závody, výstavy a další aktivity a to nejen pro pejsky. Po delším hledání jsme si vyhlédli pozemek v Uhříněvsi a požádali o pronájem. Ten nám nebyl poskytnut, ale byl nám nabídnut současný pozemek Rychety.

V článku se uvádí, že vám byl prodán atraktivní pozemek za nízkou cenu....

A to je další lživá informace. Pokud ovšem pan radní nepovažuje za atraktivní pozemek skládku nebezpečného odpadu, kam prý vyvážel odpad z bývalé chemičky Draslovka a Synthesia Uhříněves. Areál bylo nutno rekultivovat, oplotit, zatravnit, vysázet stromy. Nebylo to pro nás snadné, nebyli jsme nijak majetní, ale pouze nadšení, kteří mají vztah k přírodě a ke zvířatům. Abychom mohli vybudovat zázemí pro návštěvníky areálu, museli jsme prodat náš vlastní dům a celá rodina se přestěhovala do bytu pro správce Rychet. Zde žijeme s dcerou a vnučkou dodnes. Proto jsme pak požádali úřad o odkoupení pozemku. Prodej byl vyvěšen na úřední desce a kdokoliv měl možnost si ho koupit. Samozřejmě, že o bývalou skládku kontaminovaného odpadu nikdo neprojevil zájem. V roce 2004 byla mezi námi a úřadem kupní smlouva podepsána. Z dnešního pohledu se cena může zdát nízká, ale tenkrát se ceny pozemků pohybovaly úplně někde jinde. Nám se cena zdála adekvátní právě vzhledem k tomu,

že pozemek byl původně skládkou. MČ si v kupní smlouvě vyhradila předkupní právo, k čemuž si zajistila do budoucna věcné břemeno na pořádání 15 akcí ročně a k nim ještě z naší strany poskytování energií. Kupní smlouva obsahovala všechny potřebné náležitosti včetně doložky s podpisy členů zastupitelstva a všemi razítky zajišťujícími její platnost. O vlastnictví nás utvrdil i zápis v katastru nemovitostí. Kupní smlouvu jsme po celé roky poctivě plnili, akce pro MČ zabezpečovali, daň z nemovitosti jsme také platili a o pozemek jsme se řádně starali a zvelebovali ho.

Váš manžel byl prý radním za ODS, a krátce po prodeji prý vyrostla na pozemku stavba s ubytovacími kapacitami a restaurací, kde se scházely i politické špičky ODS?

To je další veřejná pomluva. V době nájmu, ani při uzavírání kupní smlouvy nebyl můj manžel v žádné politické straně, ani ve veřejné funkci. Radním za kulturu se stal až 6 let poté jako nestraník. Co se týče tvrzení o politických špičkách, tak je asi myšlena návštěva tehdejšího prezidenta Klause s manželkou v roce 2007 při oficiální návštěvě naší MČ, kdy byl v naší restauraci uspořádán na žádost úřadu slavnostní oběd. Že se nejednalo o naši soukromou záležitost, je možno jednoduše zjistit na webu MČ Praha 22 v historii zpravodaje v roce 2007.

Co si tedy myslíte o motivech radnice a místostarosty?

Když jsem byla pozvána na MÚ, abychom se domluvili na termínech pořádání akcí, rozhodla jsem se požadovat nájem. Popsala jsem rodinnou situaci, že se potýkám se zdravotními problémy, a proto jsem musela na čas omezit činnost. Režie areálu je finančně s růstem cen stále náročnější. V kupní smlouvě není nikde napsáno, že bychom akce měli poskytovat zdarma. Přesto jsme dlouhou dobu po MČ nic nepožadovali. A to ani tehdy, když byl areál po deštích zničený od kamionů s atrakcemi. V následné komunikaci se mě radní Kosař snažil přesvědčovat, ať jim pozemek prodám. Nabízel mi 100 Kč za metr čtvereční a za budovu 5 milionů. A pokud za těchto podmínek neprodám, tak mě dají

Mirka Rychetská

k soudu. Prý kvůli neplatné smlouvě. Hájila jsem se tím, že areál má v dnešní době a po našem výrazném zhodnocení určitě podstatně vyšší hodnotu včetně staveb. Zároveň jsem ale zcela jasně stvrdila, že rozhodně prodávat nechci. Jeho zastrašování jsem nebrala vážně, protože jsem byla přesvědčená o platnosti smlouvy. Opakuji, nic jsem nenabízela, naopak úřad chtěl kupovat.

Místostarosta Kosař ale v článku v Uhříněveském zpravodaji tvrdí, že byli vůči vám velmi vstřícní...

Jejich velkorysá nabídka zněla, že nám přenechají budovu a jedno hřiště na nohejbal nebo tenis. Ostatní části pozemku si vezmou. Vedení MČ si totiž do žaloby zahrnulo i budovu, přestože si bylo moc dobře vědomo toho, že nebyla součástí prodeje pozemku. Byla postavena v době nájmu z našich prostředků. Pan Kosař mě pak prostřednictvím SMS kontaktoval, abych se přišla na úřad domluvit, ale bez právníků, odmítl jednat i s mým právním zástupcem. Po vynesení rozsudku mě pan radní Kosař opět kontaktoval, že když to vyhráli, tak nabídka sice ještě nějaká trvá, ale už bude podstatně horší, než ta předešlá. Tak nevím, snad že mi nechají můj barák a k tomu čtvrtinu hřiště? Je vůbec v dnešní době možné, že by vás někdo nechal 20 let obhospodařovat a zhodnocovat pozemek, aby si ho pak bezostyšně z pozice moci po tolika letech chtěl sebrat zpět jen proto, že by se mu dnes hodil? To mě děsivě připomíná padesátá léta, kdy se zabavoval majetek lidí ve prospěch státu, v našem případě ve prospěch MČ Praha 22. A to jen proto, že jsem pozemek nechtěla prodat, a to ani za cenu, kterou mi pan místostarosta Kosař nabízel.

Rozmlouval:

-mik-